

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΚΟΛΑΣ: ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΡΥΦΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ

«Να σκηνοθετήσω μια παράσταση»

«Δεν είμαι απαισιόδοξος, απλώς αρνούμαι να είμαι χαλαρομένο»

Βαφτίστηκε στην εκκλησία όπου παντρεύτηκαν οι γονείς του. Στον ιερό ναό της Αναλήψεως συνδεδεσε και το ξοδι τους. Σε περιμετρική απόσταση 200 μέτρων άλλαξε πέντε σπίτια. Εκεί μεγάλωσε, κολυμπώντας στο ύψος του Ποσειδώνιου, και στην ίδια περιοχή είδε τις πρώτες κινηματογραφικές ταινίες. Ο Νίκος Μπακόλας δεν απομακρύνθηκε ποτέ από την περιοχή της οδού Μαρτίου και από την οικογένειά του, παρά μόνο όταν πήγε στο στρατό.

Αυτή η συνέχεια, η ατέρμονη ροή γεγονότων, άλλες φορές με τη μορφή των αιματοχυσιών που κατέγραψε η ιστορία και άλλοτε με τη μορφή της συνέχειας του αίματος από πατέρα σε γιο, και από αυτόν σε εγγονό, καταγράφεται και στην «Ατέλειωτη γραφή του αίματος» (εκδόσεις «Κέδρος»). «Δεν έχω αυταπάτες», λέει ο συγγραφέας, «αφού ξέρω ότι η ιστορία αφήνει πάντα εκκρεμότητες που πρέπει οι επόμενες γενιές να ξεκαθαρίσουν. Άλλωστε αυτό κάνω κι εγώ».

Αφηγείται λοιπόν μια αληθινή ιστορία, επενδεδυμένη με την απαραίτητη μυθοπλασία, και αφήνει «παρακαταθήκη στην εγγονή μου την Ελένη να τη συνεχίσει».

Το διπλό φωνικό με το οποίο ξεκινά το βιβλίο είναι αληθινό περιστατικό. Το μωρό που σώζεται βρίσκεται σήμερα εν ζωή. Ο πεζογράφος αποκαλύπτει ότι «η γυναίκα αυτή εργάζεται στο

Ενώπιον φίλων, λογοτεχνών και δημοσιογράφων, ο συγγραφέας Νίκος Μπακόλας παρουσίασε χθες τον τελευταίο καρπό της λογοτεχνικής δουλειάς του, το μυθιστόρημα «Η ατέλειωτη γραφή του αίματος» (εκδόσεις Κέδρος). Ο ποιητής Πρόδρομος Μάρκογλου, που πρόλογισε, πέρα από τα άλλα προτερήματα του βιβλίου, στάθηκε στην «απαστράπτουσα αφηγηματική γλώσσα του Νίκου Μπακόλα». Στη φωτογραφία διακρίνονται από δεξιά ο συγγραφέας, ο ποιητής Πρόδρομος Μάρκογλου και ο ιδιοκτήτης του «Ιανού» Νίκος Καρατζάς.

Κρατικό Θέατρο». Στα βιβλία του «οι ήρωες πάντα καταπίπτουν», ακόμη και τα υπαρκτά πρόσωπα του οικογενειακού του περιβάλλοντος, «Δυστυχώς η ζωή δεν είναι όπως στα γουέστερν που έβλεπα παλιά και στα οποία οι ήρωες πάντα νικούσαν», διαπιστώνει. Δεν είναι όμως απαισιό-

δοξος. Αρνείται απλώς, τονίζει, να είναι «χαλαρομένο». Η ευκολία του στο γράψιμο, σε πιθανά και απίθανα σημεία και ώρες, από τα λεωφορεία μέχρι τα δημοσιογραφικά γραφεία, του επέτρεψε να τελειώσει την «Ατέλειωτη γραφή του αίματος» σε εννέα μήνες και τη «Μεγάλη Πλα-

τεία» σε δώδεκα. Έγραψε μάλιστα το τέλος της «Πλατείας», «στο καφέ Λουξεμβούργο, ενώ δίπλα μου εξελισσόταν μια έντονη συζήτηση για αυτοκίνητα».

Όσο για τη Θεσσαλονίκη, που δεν κρίνει ότι την αγαπά, τη θεωρεί ταυτόχρονα «άπονη πόλη, που δεν συντρίχει τα παιδιά της και άρα δεν αγαπάει τον ίδιο τον εαυτό της».

Τα καλά νέα για τον ίδιο είναι το προσύμφωνο που υπάρχει για να μεταφερθεί η «Μεγάλη Πλατεία» στην τηλεόραση από τον σκηνοθέτη Τάκη Παπαγιαννίδη (σενάριο, Βαγγέλης Γκούφας) και τα γυρίσματα αναμένεται να αρχίσουν τον προσεχή Ιανουάριο, για να προβληθούν τα πρώτα επεισόδια στα τέλη του 1997. Στο τέλος μιας δύορης συζήτησης μαζί του, μας εξομολογείται και μια ανεκπλήρωτη επιθυμία του.

Να σκηνοθετήσει μια θεατρική παράσταση, «αν φυσικά κάποιος μου δώσει την ευκαιρία και το επιτρέψουν οι δυνάμεις μου». Όσο για αναγγελία στην «Ατέλειωτη γραφή του αίματος» ότι «ίσως πρόκειται για το τελευταίο του βιβλίο», ο ίδιος υποστηρίζει πως «είπε όσες ιστορίες είχε να πει, πέρασαν και τα χρόνια...».

Όμως δεν θέλουμε να τον ποτέψουμε. Άλλωστε ο ίδιος ισχυρίζεται ότι «καμιά ιστορία δεν τελειώνει».

Απόστολος Λυκευός